

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΔΕΑΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗΣ ΚΛΙΜΑΚΩΣΕΩΣ

Τοῦ κ. ANDRÉ MARSHAL

Καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Παρισίων
Κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Δημητρίου Ἰ. Λαΐου

Ἴνα κατανοήσῃ τις πλήρως τὸ ἐν προκειμένῳ θέμα, δεόν ὅπως, κατ' ἀρχήν, ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὸν ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Εὐρώπης τῶν «ἔξ» τεθέντα σκοπὸν, συνιστάμενον εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς «Κοινοῦ-τητος» ἔθνων, προοριζομένης, προφανῶς, ὅπως ἐξελιχθῆ εἰς ὄμοσπονδίαν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀποληγούσης, τελικῶς, εἰς τὸν σχηματισμὸν μιᾶς νέας συνθέτου οἰκονομικοπολιτικῆς μορφῆς, ἀνεξαρτήτου τῶν λοιπῶν «συνασπισμῶν» καὶ ἰκανῆς, εἰς δεδομένην περίπτωσιν, ὅπως διαδραματίσῃ συμβιβαστικὸν ρόλον μεταξὺ τῶν δύο κολοσσῶν, ἀμερικανικοῦ καὶ σοβιετικοῦ.

Μία τόσοσιν μεγάλη φιλοδοξία μοιραίως θὰ προσέκρουεν εἰς τὴν καθεστηκυίαν τάξιν ἰδεῶν καὶ συμφερόντων. Τῷ λόγῳ τούτῳ, ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰδέα ἠπειλήθη, πρωτίστως, ὑπὸ ποιᾶς τινος ἔκτροπῆς, ἣν θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν ἔκτροπὴν συναλλακτικῆς ἐλευθερίας. Ἀρχικῶς, ἡ Εὐρώπη τῶν «ἔξ» κατέστη τὸ ἀντικείμενον ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν πιέσεων, τεινουσῶν νὰ καταστήσωσι ταύτην μᾶλλον μίαν ἐλευθερὰν ἀγορὰν ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου ἢ μίαν κοινότητα ἐντεταγμένην ἐν πλαισίῳ περιφερειακῶ καθωρισμένης ἐκτάσεως. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐκδηλωθεῖσα ἐπίθεσις, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποσυνθέσῃ ταύτην διὰ τῆς ἀφομοιώσεώς της εἰς μίαν εὐρυτέραν ζώνην ἐλευθέρων συναλλαγῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς αὐτῆς χώρας διατυπωθὲν αἴτημα εἰσοδοχῆς της εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, τέλος δὲ αἱ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Γῦρος Κέννεντυ διαπραγματεύσεις, ἀπεικονίζουσιν κατὰ τὸν πλέον χαρακτηριστικὸν τρόπον τὴν ἐν λόγῳ ἔκτροπὴν συναλλακτικῆς ἐλευθερίας.

Καίτοι δὲ ἡ τάσις αὕτη ὕφίσταται πάντοτε, δοθέντος ὅτι οἱ ἑταῖροι τῆς Γαλλίας ἐπιδιώκουσι ν' ἀκολουθῶσι τὴν ὑπὸ τῆς μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν χρασσομένην πορείαν ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῆς, ὅμως αὕτη ἐμφανίζει ὀρισμένα συμπτώματα χαλαρώσεως ἀφ' ἧς ἤρξατο ἢ ἐπὶ τῶν διαφόρων τομέων ἐφαρμογὴ τῆς κοινῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἰδίᾳ δὲ τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς.

Πλήν, ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινότης δέον ὄπως ἀντιμετωπίσῃ, σήμερον, ἐτέ-
 ρα: μορφῆς ἐπιθέσεις, ἢ κατ' ἄλλην ἔννοιαν, δέον ὄπως μὴ ἀφεθῆ ἢ
 παρασυρθῆ πρὸς τὰς κατευθύνσεις ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας ὁ André Philip
 ἀποκαλεῖ «ἐθνικιστικὴ ἐκτροπὴ» καὶ «ἀτλαντικὴ ἐκ-
 τροπὴ», τῆς πρώτης συντελοῦσης εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς δευτέρας, ἐξ
 ἀντιδράσεως καὶ ἀντιστροφῶς.

Αἱ ἀνωτέρω δύο ἐκτροπαὶ τυγχάνουσιν ἀπόρροια τῶν σοβαρῶν
 πολιτικῶν μεταβολῶν, δι' ἃς ἡ Κοινότης κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ
 θεωρηθῆ ὑπεύθυνος ἐν προκειμένῳ. Πρόκειται περὶ τῆς διαταράξεως τῆς
 ἰσορροπίας τοῦ τρόμου πρὸς ὄφελος τῶν Η.Π.Α., διαταράξεως προ-
 κληθείσης ἐκ τοῦ ρωσοκινεζικοῦ σχίσματος, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν ρωσι-
 κῶν ἀποτυχιῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

Ἐκλείψαντος τοῦλάχιστον προσωρινῶς τοῦ φόβου ἀπὸ τῆς πλευρᾶς
 τῆς σοβιετικῆς ἄρκτου, ἡ Γερμανικὴ Ὀμοσπονδία διακατέχεται, ὅσον οὐδέ-
 ποτε ἄλλοτε, ἐκ τῆς σφοδρᾶς ἐπιθυμίας, ὄπως στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ἰσχυ-
 ροτέρου, ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς σφαίρας τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιρροῆς τὰς
 ἀνατολικὰς χώρας, καθ' ὃν χρόνον ἄρχεται καταλαμβάνων ἐκ νέου τὴν
 Γαλλίαν ὁ φόβος τῆς γερμανικῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος, ἐπὶ τοσοῦτον μάλ-
 λον δέ, καθ' ὅσον, ἢ πρόθεσις τῶν Ἀμερικανῶν ὄπως ἐπανεξοπλίσωσι
 τὴν Γερμανίαν, δύναται νὰ μετατρέψῃ ταύτην, ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ
 διαστήματος, εἰς στρατιωτικὴν δύναμιν ὠθουμένην εἰς ἐδαφικὰς διεκ-
 δικήσεις.

Ἐνῶ δὲ κατὰ τὸ πρᾶκθὸν ἡ ρωσικὴ ἀπειλὴ ἐνίσχυε τὴν ἀλλη-
 λεγγύην τῶν «ἔξ», νῦν, ἀντιθέτως, ἡ πεποίθησις περὶ τοῦ προβαδίσματος
 τῶν Η.Π.Α., ἄγει εἰς χαλάρωσιν ταύτης, τῶν μὲν Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν
 τρεπομένων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ὅπου ἡ πλάστιγξ κλίνει (ἀτλαντικὴ
 ἐκτροπὴ), τῆς δὲ Γαλλίας ἀναζητοῦσης τρόπον ἀποκαταστάσεως τῆς
 ἰσορροπίας διὰ συμπύξεως εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς θέσιν (ἐθνικιστικὴ ἐκ-
 τροπὴ), προτεινούσης δ' ἅμα ἕν νέον σχέδιον. Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ Ἀτλαν-
 τικοῦ μέχρι τῶν Οὐραλίων.

Ἀναμφιβόλως, ἡ οἰκονομικὴ ἀλληλεγγύη διατηρεῖται, πλήν, αὕτη
 τίθεται ἐν κινδύνῳ ἐξ ἀφορμῆς τῆς χαλαρώσεως τῆς πολιτικῆς καὶ στρα-
 τιωτικῆς συνοχῆς. Ἐντεῦθεν καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν «Ἀτλαντικῶν»,
 ὄπως ἀνασυντάξωσι τὰς δυνάμεις τῶν καὶ ἀποκαταστήσωσι τὴν τάξιν
 καὶ τὴν πειθοχλίαν εἰς τὸ δυτικὸν στρατόπεδον.

Ἄνευ σκιαγραφήσεως τῆς ἀπωτέρας ταύτης πολιτικῆς προοπτικῆς,
 θὰ καθίστατο ἀκόλυτος, ἀδύνατον ν' ἀντιληφθῆ τις τίνι τρόπῳ ἕν πρό-
 βλημα οἰκονομικῆς τεχνικῆς, ὡς ἐκεῖνο τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς
 γεωργικῆς πολιτικῆς, ἠδυνήθη, διὰ μόνης τῆς κινηθείσης σχετικῆς δια-
 δικασίας, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης, ν' ἀπολήξῃ
 αἰφνιδίως εἰς πρότασιν περὶ ὁμοσπονδιακοῦ προϋπολογισμοῦ ἄνευ προ-
 παρασκευῆς τῆς κοινῆς γνώμης, οὐδὲ ἐξασφαλίσεως τῆς ὑποστηρίξεως
 ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων. Ὡσαύτως, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κατανοηθῆ κατὰ

ποιον τρόπον αὐ βάσει τοῦ Γύρου Κέννεντυ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς τὴν ὑποβολὴν προτάσεως εἰς τὸ Ἄμερικανικὸν Κογκρέσσον, σκοποῦσης ὅπως θέσῃ τὰς βάσεις μιᾶς Ὁμοσπονδίας Ὑπερατλαντικῆς, συνενούσης τοὺς δυτικούς λαούς.

Μὴ δυνηθέντες νὰ ἐφαρμόσωσι μέχρι τέλους εἰς τὸν στρατιωτικὸν τομέα τὴν θεωρίαν τῆς ὑπερβατικῆς κλιμακώσεως (ἢ ὑπερπηδήσεως), ὑφίστανται ἐνδείξεις ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἄμερικανοὶ πειρῶνται νὰ θέσωσι ταύτην εἰς τὴν δοκιμαστικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ πεδίου. Κατὰ ταῦτα ὁσάκις προβλήματα ἡσσονος βαρύτητος δὲν ἐπιλύονται τῇ βοηθείᾳ ἀναλόγων πρὸς ταύτην μέσων, λαμβάνει χώραν, ἀνεπικαίρως, μεταπήδησις εἰς τὰ ἐπόμενα στάδια ἐφαρμογῆς, συναπτόμενα πρὸς τὴν θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν δραστικωτέρων μέσων, ἐν τῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ πτοήσωσι ἢ θὰ παραπλανήσωσι τοὺς μὴ ἐκδηλουμένους καὶ θὰ διεγείρωσι τοὺς ἐνθουσιώδεις.

Οὕτω πῶς, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ καθεστῶς τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης (εἰς ὃ ἡ κοινὴ γεωργικὴ πολιτικὴ διεγράφετο μὲν, πλὴν «στιγμογραφικῶς», εἰς τρόπον ὥστε κατέστη πολιτικὴ διάφορος τῆς σκοπηθείσης), ἢ ἀπροσδόκητος ἐνέργεια τοῦ Καθηγητοῦ Hallstein προσέλαβε, δύναται τις εἰπεῖν, τὸν χαρακτηρᾶ πραξικοπήματος (Κοινοτικοῦ πραξικοπήματος, ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον), καθ' ὃ μέτρον οὗτος ἐκάλεσε τὸν ἕνα ἐκ τῶν «ἔξ» ὅπως ἀνταλλάξῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὰ πρωτοτόκιά του ἀντὶ πινακίου φακῆς.

Διὰ τὴν Γαλλίαν, ἐν προκειμένῳ, τοῦτο ἐσήμαινε παραχώρησιν ἐκ μέρους τῆς εἰς τὸ ὑπὸ ἐκκόλαψιν Ὑπερκράτος τοῦ δικαίωματος ὅπως ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς κατὰ τὰς ἐπομένας δεκαετίας οἰκονομικῆς διαρθρώσεως αὐτῆς, ἐναντι σημαντικῆς οἰκονομικῆς συνεισφορᾶς εἰς ἣν θὰ ἔστεργον οἱ ἑταῖροι αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα

Προκληθείσης ὀξυιάτης κρίσεως συνετεία τῆς ἐκκλήσεως πρὸς χρησιμοποίησιν ἐξόχως δραστικῶν μέσων, οὐδὲν πλέον ἀπέμενεν εἰ μὴ μόνον ἢ ἐπάνοδος εἰς τὰ ἴδια, δοθέντος, ἐκ νέου, τοῦ λόγου εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν, ἐκπρόσωπον τῶν Κρατῶν — Μελῶν, τουτέστιν εἰς τὸ Συμβούλιον ἀκριβῶς ἐκεῖνο, οὗτινος ἐσκοπεῖτο ὁ προοδευτικὸς παραγκωνισμὸς, ἐπὶ τῷ τέλει ἐπαυξήσεως τοῦ κύρους τῶν ὁμοσπονδιακῆς ὕψης ὀργανισμῶν (Ἐπιτροπῆς καὶ Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως)

Εἰς τὸν τομέα τῶν μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Η.Π.Α. σχέσεων, μίᾳ ἀνάλογος τάσις πρὸς ὑπερβατικὴν κλιμάκωσιν σημειοῦται, βασιζομένη ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, τῶν διεπουσῶν τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης.

Ὁρισμένοι ἀμερικανικοὶ κύκλοι, ἀνυπομονοῦντες, ἐξ ἀφορμῆς ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς σημειουμένης βραδύτητος καὶ τῆς τηρουμένης σιγῆς ἐκ μέρους τῶν «ἔξ» ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Γύρου—Κέννεντυ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἐκδηλουμένης ἀπροθυμίας τῶν Πέντε ἐκ τούτων πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς πολυμεροῦς δυνάμεως, καὶ τέλος ἐκ τῆς κρίσεως ἣν διέρχεται ὁ θεσμὸς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τὸ σύστημα τῶν

διεθνῶν πληρωμῶν, ὡς μόνην ὁδὸν διαφυγῆς ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου διαβλέ-
πουσι τὴν ἐσπευσμένην προώθησιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημιουργίας
μιας Ἀτλαντικῆς Ὑπερομοσπονδίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐσημειοῦτο
κατάλυσις τῆς ὄντότητος οὐχὶ μόνον τῶν μικρῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἀλλὰ
καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πανισχύρου Ὀμοσπονδίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν
τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐνώπιον τῆς ἐκρηκτικῆς ἰσχύος μιᾶς Συνθήκης, δι' ἣν, ἐν τούτοις,
ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκῶλ θὰ εἶχεν εἶπει «παρὰ ταῦτα, δύναται κάλλιστα
νὰ ὑπογραφῆ, καθ' ὅσον τυγχάνει κενὴ περιεχομένου», ἄς ἀνακόψωμεν
πρὸς σιγμῆν.

Ἰδόμεν, κατ' ἀρχὴν, κατὰ ποῖον τρόπον ἐτέθη εἰς κίνησιν ὁ μηχανι-
σμός τῶν ἀφορωσῶν τὸν γεωργικὸν τομέα ρητρῶν τῆς Συνθήκης τῆς
Ρώμης, ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἐνάρξεως τῆς δράσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοσπον-
διακῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐκ παραλλήλου δέ, τὴν τακτικὴν βάσει
τῆς ὁποίας ἐπιδιώκεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πολυορόφου τούτου πυ-
ραύλου ἔχοντος ὡς στόχον μιαν Ὀμοσπονδίαν καλύπτουσαν τὸ ἥμισυ
τοῦ πλανήτου, ὑπὸ τῶν μὲν θεωρουμένην ὡς οὐτοπίαν καὶ ὑπὸ τῶν δὲ ὡς
ἀναγκαιότητα.

I. Ἀπὸ τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς εἰς τὸν ὁμοσπονδιακὸν προϋπολογισμόν

Κεντρικὴ ἰδέα τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τυγχάνει ἡ βούλησις
πρὸς διαμόρφωσιν μιᾶς ἐνιαίας εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς, ἐφ' ἣς ἰσχύει μία
ἐνιαία τιμὴ, διατηρουμένη εἰς σταθερὸν ἐπίπεδον, χάρις εἰς τὸν τεθέντα
ἐν λειτουργίᾳ μηχανισμόν, ἥτοι τὸν μηχανισμόν τῶν εἰσφορῶν — ἀπο-
καταστατικῶν ἐπιστροφῶν, προοριζόμενον δὲ ὅπως ἀντικαταστήσῃ πάντα
τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα ἔναντι τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ προστα-
τευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς γεωργίας (τελωνειακοὺς δασμούς, ποσο-
τώσεις, ἐπιδοτήσεις).

Ἐν τῇ οὐσίᾳ, διεμορφώθη ἡ ἀγορὰ τοῦ σίτου καὶ καθωρίσθη ἡ τιμὴ
αὐτοῦ, καταστάσα οὕτω πραγματικὴ «κατευθυντήρια τιμὴ»,
τῆς διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τῶν λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων λαμβαν-
νοῦσης χώραν ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν τοιαύτην τιμὴν — ὁδηγόν.

Ὁ μηχανισμός τῶν εἰσφορῶν — ἀποκαταστατικῶν ἐπιστροφῶν, ὅστις
προώριται ὅπως ὑποκαταστήσῃ πλήρως τοὺς τελωνειακοὺς δασμούς,
καθιστᾷ δυνατὴν τὴν διατήρησιν τῆς ἐνιαίας τιμῆς εἰς τὸ καθορισθὲν
ὕψος, τοῦτο δὲ οὐχὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνδοκοινοτικὰς σχέσεις ἀλλ'
ἐν ταύτῳ καὶ ὡς πρὸς τὰς μετὰ τρίτων χωρῶν τοιαύτας.

Προσωρινῶς, εἰς τὰς μεταξύ τῶν «ἔξ» ἀνταλλαγᾶς, καθιέρωθη μία
εἰσφορὰ εἰσπραττομένη κατὰ τὰς εἰσαγωγὰς, ἴση πρὸς τὴν μεταξύ ἐθνι-
κῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς τιμῆς διαφορᾶν, ἐξισορροποῦσα ταύτας τοιουτοτρό-
πως, δύναται δὲ νὰ πραγματοποιηθῆ μία ἀποκαταστατικὴ ἐπιστροφή

πρὸς ἐξαγωγεῖς, ὑπολογιζομένη κατ' ἀνάλογον τρόπον.

Αἱ ὑπὸ τὸν τίτλον «τρίται χωραί» εἰσφοραί, ἐπιβαλλόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς χαμηλάς τιμὰς, συνοδευόμεναι δὲ δι' ἀποκαταστατικῶν ἐπιστροφῶν εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς, τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως διαθέτωσι τὰ πλεονάσματα τῶν εἰς διεθνεῖς τιμὰς ἐν τεχνητῇ συμπίεσει, ἐπιτρέπουσι, κατ' ἀνάλογον τρόπον, τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Κοινότητος τῶν «ἔξ».

Ἐν τῇ πρακτικῇ, ἡ προτεινομένη κοινὴ τιμὴ τυγχάνει ἐνδιάμεσος μεταξὺ τῆς γερμανικῆς τιμῆς, οὕσης ἠύξημένης λόγῳ τῆς μικροτέρας ἀποδόσεως τῶν ἔδαφν τῆς, καὶ τῆς γαλλικῆς τοιαύτης, σαφῶς κατωτέρας τῆς προηγουμένης, ἀλλὰ ἀνωτέρας τῆς διεθνούς. Οἱ Γερμανοὶ ἀγρόται, διαθέτοντες ἀρτίαν ὀργάνωσιν, ἔτυχον οἰκονομικῶν ἀντισταθμισμάτων, κληθέντες ὅπως ὀργανώσωσι τὴν παραγωγὴν τῶν κατὰ τὸν ὀρθολογιστικώτερον τρόπον.

Ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ὁμῶς πλευρᾶς, ἡ ὑψωσις τῆς τιμῆς συνεπιφέρει ἐπέκτασιν τῶν ἤδη ὑπερμέτρων καλλιεργειῶν, μὴ λειτουργοῦντος οὐδενός ρυθμιστικοῦ μηχανισμοῦ ἐξισορροπήσεως, δοθέντος ὅτι ἡ διάθεσις τῶν πλεονασμάτων τυγχάνει ἐξησφαλισμένη μέσῳ τῆς κοινότητος, χάρις εἰς τὸ ὑφιστάμενον σύστημα τῶν ἀποκαταστατικῶν ἐπιστροφῶν.

Ἐξ ἐτέρου, οἱ ἑταῖροι ἡμῶν, ἅπαντες εἰσαγωγεῖς σίτου, θὰ ἐξακολουθήσωσι, κατὰ τὰ φαινόμενα, παρὰ δὲ τὴν ἐπενεργεῖα τοῦ συστήματος τῶν εἰσφορῶν ἐπιτυχανομένην ἐξίωσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς πρὸς τὴν διεθνή τιμὴν αὐτοῦ, προμηθευόμενοι τὸ εἶδος τοῦτο ἐκ τρίτων χωρῶν, οἷαι ἡ Ἀργεντινῇ, ὁ Καναδᾶς καὶ αἱ Η Π. Α., μεθ' ὧν συνήψαν διμερεῖς συμφωνίας (τῶν τελευταίων τούτων δεχομένων τὴν εἰσαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ τῶν πρώτων καθ' ὃ μέτρον διατίθενται εἰς αὐτὰς τὰ γεωργικὰ τῶν προϊόντα).

Ἐντεῦθεν καὶ αἱ προκαλούμεναι διὰ τὴν κοινότητα σημαντικαὶ δαπάναι πρὸς χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος βοηθείας τῶν ἐξαγωγῶν (ἀποκαταστατικαὶ ἐπιστροφαί), ἀπολήγουσαι εἰς τὴν ἀνάγκην δημιουργίας ἐσόδων ἐξ ἴσου ἀξιολόγων.

Κατὰ ταῦτα ἡ κεντρικὴ ἰδέα τυγχάνει ἀπλῆ. Ἐν τούτοις, ἡ ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἀποκαλύπτει, ὅτι αὕτη ἐγκλείει, τῷ ὄντι, δυναμικότητα σοβαράν, χωροῦσαν πέραν τοῦ καθαρῶς οἰκονομικοῦ καὶ δημοσιονομικοῦ τομέως. Διὰ τῆς θέσεως εἰς λειτουργίαν τοῦ «συστήματος τῶν ἐν συμπλέξει τροχῶν» (σειρᾶς ἐνεργειῶν, ὧν ἕκαστη συνιστᾷ τὴν προϋπόθεσιν τῆς μεταγενεστέρως καὶ τὸ ἐπακόλουθον τῆς προγενεστέρως) τὰ κράτη, ἅτινα συνεδεσμεύθησαν εἰς τὴν κίνησιν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ οἰκοδομήματος, μοιραίως ἐφελκύνονται, ἐκόντα ἄκοντα, ἄνευ διακοπῆς, εἰς ὑποχρεωτικὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν ἄγουσαν εἰς πολιτικὸν σχηματισμόν.

Ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς, διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἐνιαίας διὰ τὸ σύνολον

της κοινότητας τιμής επί των δημητριακών, έκπεφρασμένης εις ευρώπαϊκόν λογιστικόν νόμισμα (δπερ, έν τῇ ούσίᾳ, Ισοῦται, περίπου, πρὸς τὸ δολλάριον), καθιστᾷ, πρακτικῶς, ἀτελέσφορον πᾶν μέτρον νομισματικῆς ὑποτιμῆσεως, μονομερῶς λαμβανόμενον παρ' ἑνὸς τῶν «ξξ». Αἱ ἐκ τοῦ μέτρου τούτου προσδοκώμεναι συνέπειαι αὐτομάτως θὰ ἐξηλείφοντο διὰ τῆς ἀνατιμῆσεως τῶν δημητριακῶν έν σχέσει πρὸς τὸ ὑποτιμηθὲν ἔθνικόν νόμισμα, τῆς ἀνατιμῆσεως ταύτης καθισταμένης ἀφεύκτου, έν ὄψει τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς διαφύλαξιν ἀλωβήτου τῆς εις λογιστικόν νόμισμα έκπεφρασμένης ευρώπαϊκῆς τιμῆς. Οὕτως, έν τῇ ούσίᾳ, ἐμφανίζεται δημιουργηθεῖσα μία παγία συναλλαγματικὴ σχέσις μεταξύ τῶν ευρώπαϊκῶν νομισματικῶν μονάδων, προοιωνίζουσα τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ευρώπαϊκοῦ νομίσματος. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἐξασφάλισις σταθερότητος εις έν τοιοῦτον νόμισμα προϋποθέτει τὴν ἀσκησιν ευρώπαϊκῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν κατάρτισιν ευρώπαϊκοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, χάρις εις τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν καὶ τὸ σύστημα τῶν εἰσφορῶν—ἀποκαταστατικῶν ἐπιστροφῶν, περί ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω, εὐρίσκειται εις τὴν ὁδὸν τῆς πραγματώσεως. Τὸ ὀφθαλμοφανὲς σήμερον γεγονός, ὅτι μόνα τὰ ἐκ τῶν εἰσαγωγῶν εἰσφορῶν ἔσοδα δὲν θὰ ἐπαρκῶσι πρὸς κάλυψιν τῶν χορηγουμένων ἀποκαταστατικῶν εἰσφορῶν, έν ὄψει τῶν ἐξωγωγῶν τεραστίων πλεονασμάτων δημητριακῶν καὶ χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τοῦ γεωργικοῦ συστήματος μεταρρυθμίσεων, ἐπιβάλλει τὴν ἀναζήτησιν νέων πηγῶν ἐσόδων. Τ' ἀπαιτούμενα έν προκειμένῳ ποσὰ θὰ καταστή δυνατὸν νὰ ἀντλῶνται προοδευτικῶς μέσῳ ἑνὸς κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν βάσει τοῦ κοινοτικοῦ ἐξωτερικοῦ δασμολογίου ἐπιβαλλομένων δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων βιομηχανικῶν εἰδῶν. Οὕτω πως διευτυπώθη ἡ πρότασις, ἀναμφιβόλως λογικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης (ἄρθρ. 201), πλήν, προῶρως (δοθέντος ὅτι τὸ κοινὸν τελωνειακὸν δασμολόγιον δὲν ἐτέθη εἰσέτι πλήρως εις ἐφαρμογὴν) ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Hallstein κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Ἰουνίου 1965. Ἡ πρότασις αὕτη, ὡς γνωστὸν, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἀκριβῶς λόγω τῆς ὀργανικῆς συνδέσεώς της πρὸς πολιτικὰς καταστάσεις. Διότι, ὄντως, έν προκειμένῳ, παρατηρεῖ τις ὅτι ἡ οἰκονομολογία καταλήγει εις πολιτικὴν.

Θάττον ἡ βράδιον, τῷ ὄντι, ἀφ' ἧς ἡ τελωνειακὴ ἔνωσις θὰ ἔχη ὀλοκληρωθῆ, ἄλλαις λέξεσι, ἀφ' ἧς τὸ κοινοτικὸν ἐξωτερικὸν δασμολόγιον θὰ ἔχη ἀντικαταστήσει τὰ αὐτοτελῆ ἔθνικα δασμολόγια, αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις θὰ καταστῶσι κοινοτικαὶ τοιαῦται καὶ τοῦτο θὰ σημαίνῃ τὴν χάραξιν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν ὁμοσπονδιακὸν προϋπολογισμὸν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δὲ πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἀρμοδιότης ὅπως ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν συναφῶν κεφαλαίων, ἅτινα θὰ τυγχάνωσι σημαντικὰ, ὑπολογιζόμενα εις 2 400.000.000 δολλάρια, ἧτοι εις 12 δισεκατομμύρια νέα γαλλικὰ φράγκα περίπου.

Κατά συνέπειαν, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ περιβληθῆ δι' εὐρυτάτων ὑπευθύνων ἀρμοδιοτήτων, τοσοῦτον μᾶλλον δὲ εὐρειῶν, καθ' ὅσον αὕτη, βάσει ὑποβληθείσης προτάσεως, θὰ ἠδύνατο ν' ἀσκήσῃ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἐξαγωγῶν τῶν γεωργικῶν πλεονασμάτων, ἐν ᾧφει τῆς χρηματοδοτήσεώς των, καθ' ὃν χρόνον αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν εἰσαγωγαὶ θὰ ἐπραγματοποιούντο ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν κρατῶν, ἄνευ κοινοτικοῦ τινος ἐλέγχου. Ἄλλαις λέξεσι, αἱ ἀποκαταστατικαὶ ἐπιστροφαὶ θὰ ἔπαυον ἐνεργοῦμεναι κατὰ τρόπον αὐτόματον, διεπόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἡ ἐν τῷ συνόλω ἐμπορικῇ πολιτικῇ ἐκἄστου τῶν Κρατῶν—Μελῶν, εἰδικώτερον ὁμοῦς τῆς Γαλλίας, καθ' ὃ μόνης, ἀδιαμφισβητήτως, χώρας ἐξαγωγῆς δημητριακῶν, θὰ ἐτίθετο ὑπὸ ἔλεγχον διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἀποκαταστατικῶν ἐπιστροφῶν. Ἐν τοιαύτῃ ὁμοῦς περιπτώσει, τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν τὸ σύστημα τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστροφῶν δὲν θὰ ἐδικαιολόγει τὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους λήψιν ἀποφάσεως ὅπως κατευθύνῃ τὰς ἐξαγωγὰς τῶν γαλλικῶν πλεονασμάτων δημητριακῶν πρὸς τὴν Κίναν, τὴν Ρωσίαν ἢ τὴν Πολωνίαν. Ἡ παραχώρησις τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστροφῶν δυνατόν, εἰς δεδομένην στιγμήν, νὰ συνήπτετο πρὸς ὑπολογισμοὺς καθαρῶς πολιτικοὺς ἢ διπλωματικούς.

Καὶ ἄνευ διερευνήσεως, ὁμοῦς, μιᾶς τοιαύτης ἀπωτέρας προοπτικῆς, κεῖται ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως τὸ γεγονός, ὑπὸ τὸν μανδῦαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ προϋπολογισμοῦ, λαμβάνει χώραν, προοδευτικῶς, ὑπὸ τὰ ὄμματα ἡμῶν, μία διάθεσις κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, κατὰ συνέπειαν δὲ καθήδρυσις μιᾶς ἀληθοῦς ὑπερεθνικότητος, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἄπαντα τὰ θέματα, τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰς τιμὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀγορῶν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, θέλουσιν ὑπαχθῆ, ἀπὸ τοῦδε, κατὰ κύριον λόγον, εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις θ' ἀποφαίνεται γενικῶς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκείων κεφαλαίων. Τοῦτο δέ, ὡς εἰκόσ, συνεπάγεται, κατ' ἀνάγκην, τὴν ἐκπόνησιν σχεδίου (προγράμματος) προσανατολισμοῦ τῶν εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα διαρθρώσεων.

Πλὴν, ἐρωτᾶται, ἐὰν τυγχάνῃ ἐπιτρεπτὴ ἢ παραχώρησις ὑπευθύνων ἀρμοδιοτήτων, τοσαύτης ἐκτάσεως, φύσεως οἰκονομικῆς, ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲ καὶ πολιτικῆς, εἰς ἕν ἀπλοῦν διοικητικὸν ὄργανον — ὑπὸ πολλῶν δὲ ἀποκαλούμενον τεχνοκρατικὸν — μὴ ὑποκείμενον εἰς κοινοβουλευτικὸν τινα ἔλεγχον. Προδήλως, ἀρμόζει, ἐν προκειμένῳ, ἀρνητικὴ ἀπάντησις. Τῷ λόγῳ δὲ τούτῳ ἀκριβῶς, ὁ Πρόεδρος Hallestein, ἀπὸ τῆς 31ης παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου, ἐμφανίζεται συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐλεγκτικῆς ἐξουσίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τοῦ Στρασβούργου ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, πρᾶγμα ὅπερ θὰ συνεπήγετο, ταυτοχρόνως, τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς πραγματικὴν ὑπερεθνικὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν. Ἀλλά, τὸ Κοινοβούλιον τοῦ Στρασβούργου, κυρίως λόγῳ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὀρίζονται

της Ρώμης κατά την σταδιακήν εφαρμογήν της, καίτοι έπιστεύετο, κατά βάσιν, ότι αὕτη έτέλει έν όπισθοδρομήσει, έναντι της τοιαύτης της Ε.Κ.Α.Χ. επί τοῦ θέματος της υπερεθνικότητας. Ἀντιθέτως, έν ήκολουθεῖτο όμαλως ή διαδικασία πρὸς καθίδρυσιν τοῦ οικονομικοῦ καθεστώτος, ή μεταξύ τῶν «έξ» άλληλεγγύη θά καθίστατο προοδευτικῶς σταθερά, ή δέ άρχή της πλειονοψηφίας θά έφηρμόζετο κατά τόν προσήκοντα χρόνον, ὡς φυσικόν, έξελικτικῶς, έπακόλουθον, χωρίς έστω καί εις έκ τῶν έταίρων νά έχη τήν δυσάρεστον έντύπωσιν ότι έπαγιδεύθη.

II. Ἀπὸ τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Γύρου Κέννεντυ καί τοῦ έταιρικοῦ δεσμοῦ εἰς τήν Ἀτλαντικήν Ὅμοσπονδίαν

Ὡσαύτως, ή συμμετοχή της Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος εις τάς διαπραγματεύσεις τοῦ Γύρου - Κέννεντυ καί ή ὄλη έξέλιξις τούτων ήκολουθήσαν τήν ὁδόν της άλληλοδιαδόχου έμπλοκής ή της υπερβατικῆς κλιμακώσεως, έπισημανθείσης ὑπὸ τινῶν εὐθὺς έξ άρχῆς.

Ἡ ὄλη ὑπόθεσις ήρχισε πολὺ άπλῶς. Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ, πρὸς τόν σκοπὸν ὅπως άνταποκριθῆ εις τήν πρότασιν της Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος περί έκατέρωθεν μειώσεως κατά 20 % πάντων τῶν δασμῶν τοῦ κοινοῦ έξωτερικοῦ δασμολογίου (μειώσεως άποκληθείσης «γ ρ α μ μ ι κ ῆ ς»), παρέσχεν έαυτῷ, διὰ τοῦ νόμου περί Ἀναπτύξεως τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου (Trade Expansion Act) έπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1962, τὸ δικαίωμα ὅπως προβῆ εις ὁμοίομορφον μείωσιν τῶν δασμῶν, δυναμένην ν' άνέλθη εις ποσοστὸν 50 %, σκοπῶν ὅπως άπαλλαγῆ της ὑποχρεώσεως πρὸς διεξαγωγήν λεπτομερειακῶν διαπραγματεύσεων επί ένός έκάστου τῶν ειδῶν, μετά προηγουμένην δέ διερεύνησιν περί τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων, καθ' ὅσον άφορᾷ τὸν βιομηχανικὸν τομέα άντιμετωπίσεως τῶν άπορρευσῶν έξ ένός τοιοῦτου μέτρου συνεπειῶν.

Ὅμως, αἱ τοιοῦτου ειδους διαπραγματεύσεις, τυχόν εὐοδοῦμεναι, θά έτύγχανον έπικίνδυνου διὰ τήν Εὐρώπην, ήτις εύρίσκεται εις μειονεκτικὴν θέσιν έναντι τῶν Η.Π.Α.

1. Κατ' άρχήν, αἱ Η.Π.Α. κέκτηνται, άπὸ πολλοῦ χρόνου, ὀλοκληρωμένην οικονομικήν διάρθρωσιν, διαθέτουσαι πελωρία οικονομικὰς έπιχειρήσεις, γιγαντιαίους συνασπισμοὺς παραγωγικῶν κλάδων, ὧν ἰσοδύναμους στερεῖται σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν ή Εὐρώπη, ήτις κατά τήν παροῦσαν περίοδον εύρίσκεται εις τὸ στάδιον της συγκροτήσεως. Εύρισκόμεθα εἰσέτι μακράν της έποχῆς, καθ' ήν ή Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης θέλει καθιδρυθῆ πλήρως. Κατὰ συνέπειαν, αὕτη έχει άνάγκην τελωνειακῆς προστασίας, ήτις θά δυσχεράνη τήν έπιχειρουμένην άναδιάρθρωσιν αὐτῆς καί τήν ένωσιν ή συγχώνευσιν έπιχειρήσεων, ἰκανῶν ὅπως άντιμετωπίσωσιν άφόβως τήν άνταγωνιστικότητα τῶν Η.Π.Α. Διεξαγωγή διαπραγματεύσεων μετά τῶν Η.Π.Α., έντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Γύρου Κέννεντυ, πρὸς

100%. Ἐν προκειμένῳ, οἱ ἐπὶ τοῦ θέματος εἰδικοί συμφωνοῦσιν, ἀποφαινόμενοι ὅτι, εἰς ἅς περιπτώσεις ὁ δασμὸς τυγχάνει κατώτερος τοῦ 8 ἢ 10 0/0, τὸ δασμολόγιον σιερεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ, προστατευτικοῦ χαρακτήρος. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι, πραγματοποιουμένης τυχὸν μιᾶς γραμμικῆς μειώσεως, κατὰ 50 0/0, τῶν νῦν ἰσχυόντων δασμῶν, ἡ Εὐρώπη θὰ παρίστατο μάρτυς μιᾶς πλήρους σχεδὸν ἐξαφανίσεως τοῦ προστατευτισμοῦ διὰ τὴν πλειονότητα τῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων της, καθ' ὃν χρόνον οὗτος θὰ ἐξηκολούθει ὑφιστάμενος εἰς Η.Π.Α.

Προσθετέον, ὅτι εἰς τὰς Η.Π.Α., κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος (American Selling Price), δι' ὠρισμένα ἐμπορεύματα (κυρίως χημικὰ προϊόντα), ὁ δασμὸς ὑπολογίζεται οὐχὶ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ εἰσαγομένου εἴδους (ἐξ ὀρισμοῦ κατωτέρας), ἀλλὰ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ αὐτοῦ (ἢ ὁμοειδοῦς) ἀμερικανικοῦ προϊόντος (ἐξ ὀρισμοῦ ἠΰξημένης, τοῦ προστατευτικοῦ τούτου μέτρου καταδειχθέντος ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαίου), πρᾶγμα ὅπερ, ἐν τῇ οὐσίᾳ, συνιστᾷ ἐπίτασιν τοῦ προστατευτικοῦ χαρακτήρος τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Τέλος, κεῖται ἐκτός πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἐπὶ ἰσοῦσιν μέσου ἐπιπέδου, ὁ βαθμὸς τοῦ προστατευτικοῦ χαρακτήρος δασμολογίου τινὸς τυγχάνει εὐθέως ἀνάλογος πρὸς τὸ εὖρος τῆς διαφορικότητος τῶν δασμῶν αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα, τὸ κοινὸν ἐξωτερικὸν δασμολόγιον τῆς Ε.Ο.Κ., παριστῶν τὴν συνισταμένην τῶν τεσσάρων προϋφισταμένων ἀνεξαρτήτων δασμολογιῶν, ἐμφανίζει, σχετικῶς, μικρὰν διαφοροποίησιν εἰς τοὺς καθ' ἕκαστα δασμούς. Τοῦτο τείνει εἰς ἰσοστάθμισιν τῶν ἐπὶ μέρους ἀνισοῦσιν δασμολογικῶν ἐπιβαρύνσεων. Πάντα τὰ εἶδη δασμολογοῦνται, ἀλλ' ἔλαφρως. Ἀντιθέτως, τὸ ἀμερικανικὸν δασμολόγιον χαρακτηρίζεται ὑπὸ λίαν ἐντόνου αἰχμηρότητος εἰς τὴν διαφοροποίησιν τῶν ἐπὶ μέρους δασμῶν. Ὅρισμένα εἶδη εἰς οὐδεμίαν δασμολογικὴν ἐπιβάρυνσιν ὑπόκεινται, δι' ἕτερα ὅμως τοιαῦτα προβλέπονται βαρύτεροι δασμοί.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, κατὰ συνέπειαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑφίσταται σχέσις προδήλου ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τῆς Εὐρώπης τῶν «ἔξ» καὶ τῶν Η.Π.Α., ἀναποκρινομένη εἰς πράγματι ὑφισταμένην ἀμοιβαιότητα Ὑπὸ τὸν ὅρον «ἐταιρικός δασμὸς» (Partnership), καλύπτεται, ὅντως, εἴτε τὸ ἐπιθυμοῦμεν εἴτε ὄχι, μία τάσις πρὸς κατάληψιν ἡγετικῆς θέσεως (Leadership). Τοῦτο δὲ τυγχάνει τὸ ἀποτέλεσμα, εἰς ὃ θὰ κατέληγον αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ Γύρου Κέννεντυ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουσι συνειδητοποιήσει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὥστε ὠρισμένοι τούτων ἐπιδιώκουσι τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἡγετικοῦ τούτου ρόλου ὑπὸ τὸν πέπλον, πλέον ἑλκυστικόν, μιᾶς Ἀτλαντικῆς Κοινότητος.

Προστρέχοντες εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ἰνστιτούτου, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται εἰς ἔν ἔργον τοῦ P. Uri, τιτλοφορούμενον «Διάλογος τῶν Ἠπείρων», ἀντιλαμβανόμεθα διαγραφομένην ἐν αὐτῷ, κατὰ τρόπον σαφῆ, μίαν τάσιν πρὸς δημιουργίαν μιᾶς ἀτλαντικῆς κοινότητος

(Ἐν τινι μέτρῳ ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινότητα τῶν «ἔξ»), διαθετούσης βασι-
κὰ συλλογικὰ ὄργανα, ἥτις, ἐν τῷ εὐρυτέρῳ πλαισίῳ τοῦ Ὁργανισμοῦ
Ὀικονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως (Ο.Ο.Δ.Ε.), θὰ κατέβαλλε πᾶ-
σαν προσπάθειαν διὰ τὴν προαγωγὴν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς εἰς τοὺς το-
μεῖς τῆς γεωργίας, τῶν νομισματικῶν σχέσεων, τῆς βοήθειας πρὸς τὰς
ὑπαναπτύκτους χώρας κλπ. Ὁ συγγραφεὺς, ἐκφράζων, εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο,
οὐχὶ μόνον τὰς προσωπικὰς του σκέψεις ἀλλὰ καὶ ἐκείνας τῆς Ἐπιτρο-
πῆς, τάσσειται ὑπὲρ τῆς συστάσεως εἴδους τινὸς Ἐπιτροπῆς Σοφῶν.
ἀπαρτιζομένης ἐξ ἀνεξαρτήτων προσωπικοτήτων, ἐπιφορτισμένης ὅπως
διατυπῶνῃ προτάσεις γενικοῦ περιεχομένου εἰς τὰ προβλεπόμενα συλλο-
γικὰ ὄργανα τῆς νέας ταύτης Κοινότητος, ἥτοι εἰς τὴν προσωρινὴν Ἐπι-
τροπὴν καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον Συνδέσεως.

Εἰς ταυτὸσημον ὡσαύτως, ὑπαινιγμὸν προέβη καὶ ὁ Gerhard Mally,
ὅστις δὲν διστάζει νὰ ταχθῇ ὑπὲρ τῆς δημιουργίας μιᾶς Ἀτλαντικῆς Κοι-
νότητος, διηρθρωμένης κατὰ τὸ πρότυπον τῆς συσταθείσης διὰ τῆς συν-
θήκης τῆς Ρώμης. Ἡ κοινότης αὕτη θὰ συνεπήγετο τὴν σύστασιν καὶ
λειτουργίαν :

α) Μιᾶς Ἀτλαντικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ πέντε «Σοφῶν», Εὐρωπαίων καὶ
Ἀμερικανῶν, μὴ ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν ἐθνικῶν κυβερνήσεων των, ἧς ἡ
ἀποστολὴ θὰ συνίστατο εἰς τὴν προάσπισιν τῶν γενικῶν συμφερόντων
τῆς Κοινότητος καὶ τὴν διατύπωσιν προτάσεων πρὸς τὸ ἀτλαντικὸν ἐκτε-
λεστικὸν σῶμα, αἵτινες θὰ ἔδει ὅπως, ἅμα τῇ ἐκποῇ μιᾶς πενταετοῦς
προθεσμίας, υἰοθετῶνται αὐτομάτως παρὰ τοῦ Συμβουλίου, ἐξαιρέσει
τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τοῦτο θ' ἀπέκρουε ταύτας παμψηφεί (προσ-
πάθεια τείνουσα νὰ καταστήσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν πραγματικὸν κοινοτικὸν
ὄργανον).

β) Ἐνὸς Ἀτλαντικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ θὰ προεβάλλοντο τὰ ἐπι-
μέρους ἐθνικὰ συμφέροντα, συντιθεμένου ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν 20 δυτι-
κῶν κρατῶν, ἥτοι Δυτικῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Βελγίου, Καναδᾶ, Λα-
νίας, Ἰσπανίας, Ἠνωμένων Πολιτειῶν, Γαλλίας, Μεγάλῆς Βρετανίας,
Ἑλλάδος, Ἱρλανδίας, Ἰσλανδίας, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, Νορβηγίας,
Ὀλλανδίας, Πορτογαλίας, Σουηδίας, Ἑλβετίας, Τουρκίας καὶ
Ἰαπωνίας (ὡς μέλους βάσει συνδέσεως). Λίαν συντόμως αἱ ἀποφάσεις
θὰ ἐλαμβάνοντο δι' εἰδικῆς πλειοψηφίας καὶ βάσει ἀντιπροσωπευτικῆς
διαβαθμίσεως τῶν ψήφων.

γ) Ἐνὸς Ἀτλαντικοῦ Κοινοβουλίου, συγκροτουμένου ἐξ ἀντιπρο-
σώπων τῶν 20 ἐθνικῶν κοινοβουλίων, δρῶντος ὑπὸ μορφὴν Γνωμοδοτι-
κοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκφράζοντος ἀπόψεις περὶ τοῦ εὐκταίου γενέσθαι.

δ) Ἐνὸς Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, δεκαμελοῦς, ἐπιφορτισμέ-
νου νὰ ἐπιβλέπῃ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης καὶ ἐπιλύῃ τὰς
μεταξὺ τῶν Κρατῶν—Μελῶν διαφορὰς. Κατ' ἀκολουθίαν, θὰ διεμορ-
φοῦτο, ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἐν ἀτλαντικὸν δίκαιον, ἐνδιαμέσου
χαρακτῆρος, μεταξὺ τοῦ λίαν ἀκάμπτου ρωμαϊκοῦ δικαίου τῆς ἡπειρωτι-

κῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ λίαν ἐλαστικοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου.

Τέλος, δύο Ἀμερικανοὶ γερουσιασταί, τῆ συμπαραστάσει δύο μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, κατέθεσαν, προσφάτως, μίαν πρότασιν. προβλέπουν τὴν σταδιακὴν συγχώνευσιν τῶν Η.Π.Α. εἰς μίαν «Ἀτλαντικὴν Ὁμοσπονδίαν». Ἡ ὑπερ-ὁμοσπονδικὴ αὕτη πρότασις, ἀναμφιβόλως, ἐλαχίστας πιθανότητος ἀποδοχῆς συγκεντρώνει.

Αὕτη ἀποκαλύπτει, ἐν τούτοις, τὴν ὑπαρξιν εἰς Η.Π.Α. ἐνὸς ρεύματος ἀναλόγου πρὸς τὸ ἐν Εὐρώπῃ ἐκδηλούμενον ὄλοι ἐν σαφέστερον.

Κατὰ ταῦτα, πάντα τ' ἀνωτέρω σχέδια θὰ ὠδήγουν εἰς τὴν ὀργανωμένην κηδεμόνευσιν τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. Διότι, οὐδεμία ἀμφιβολία καταλείπεται ὅτι εἰς μίαν τοιαύτην «Ἀτλαντικὴν Κοινότητα», αἱ Η.Π.Α. θὰ κατεῖχον μίαν θέσιν διακεκριμένην (προνομιακὴν). Τὰ τεθέντα εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης ὄρια διέπονται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀλληλεξαρτήσεως των, πέραν δὲ τούτου, ὑπὸ τῆς κοινῆς ἀνάγκης πρὸς οἰκονομικὴν βοήθειαν, εἰς ἣν εὐρέθησαν μεταπολεμικῶς καὶ τῆς τοιαύτης πρὸς στρατιωτικὴν βοήθειαν, εἰς ἣν, ἔτι καὶ σήμερον, εὐρίσκονται. Τυχάνουσιν, ἐν τούτοις, γνωσταὶ αἱ δυσχέρειαι, ἅς οἱ «ἔξ», παρὰ τὴν πραγματικὴν ἀλληλεγγύην, ἥτις τοὺς συνδέει, συνήντησαν καὶ συνεχῶς, ἔτι καὶ σήμερον, συναντῶσι, ἵνα, τελικῶς, στέρξωσι καὶ ἐπαφεθῶσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις ἐνὸς ὑπερεθνικοῦ ὀργανισμοῦ. Τουναντίον, αἱ Η.Π.Α. δὲν κατέχονται, κατ' οὐδένα τρόπον, ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος οἰασοδήποτε ἐξαρτήσεως. Ἐκ παραλλήλου, δὲν ἔχει εἰσέτι ὠριμάσει εἰς αὐτὰς ἡ ἰδέα περὶ ὑποταγῆς εἰς μίαν κατὰ πλειοψηφίαν λαμβανομένην ἀπόφασιν, ἥτις θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς ὅ,τι θὰ ἐκρίνετο παρ' αὐτῶν ὡς ζωτικόν των συμφέρον (τὸ πρόβλημα τῆς εἰσοδοχῆς τῆς Κίνας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. συνιστᾷ ἐν προκειμένῳ σαφῆ ἀπόδειξιν). Ὡς ἔγραφεν ὁ αὐτὸς ὡς ἄνω Pierre Uri, ὀρθότερον διαγιγνώσκων τότε: «Δύναται τις ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή καθ' ἣν τὰ συλλογικὰ ὄργανα μιᾶς Ἀτλαντικῆς Κοινότητος θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι τι πλεον μιᾶς τυπικῆς ἀρχιτεκτονικῆς».

Ἄς προβῶμεν εἰς ἀνακεφαλαίωσιν. Ὑφίστανται δύο τρόποι πρὸς τορπιλλισμόν ἐνὸς σχεδίου, ὡς ἐκεῖνο περὶ Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας. Ὁ εἰς συνίσταται εἰς τὴν κατὰ μέτωπον προσβολὴν του, ὡς πράττει ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὅστις δὲν δέχεται νὰ ὀμιλῶσιν εἰ μὴ μόνον περὶ συνομοσπονδίας.

Ὁ ἕτερος τρόπος ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ὑποβολῆς προτάσεων περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πέραν τοῦ ἐπιτρεπομένου καὶ δυνατοῦ ὄριου, ὡς πράττουσιν οἱ Ἀμερικανοί.

Ἡ δευτέρα αὕτη μέθοδος ἐμφανίζεται ἀπείρως ἐπικινδυνεστέρα τῆς πρώτης, δοθέντος ὅτι, ἐφ' ὅσον παραμένει τις ἐντεῦθεν τοῦ στόχου του, δύναται ἀνά πάσαν στιγμὴν νὰ σπεύσῃ πρὸς συνάντησίν του, εἰς ἣν

περίπτωσιν, ὅμως, ὑπερέβη τοῦτον, πᾶσα πρὸς τὰ ὀπίσω πορεία καθίσταται ἀδύνατος.

Κατὰ συνέπειαν, ἄς προβαίνωμεν εἰς μεμετρημένας κινήσεις. Ἄς προχωρήσωμεν βραδέως. Ἄς διεγείρωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων διὰ τὸ μέλλον τῆς ἡπείρου μας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι καθήκον ν' ἀποφασίσωσι, μόνοι, περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς μορφῆς τῆς Εὐρώπης τῆς αὔριον.

“ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ „
(BUSINESS ADMINISTRATION BULLETIN)
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
 Ἔτος ἐκδόσεως 192

Ἐκαστον τεῦχος (περίπου 100 σελίδων) ἰσοδυναμεῖ πρὸς πλήρες ἐκπαιδευτικὸν σεμινάριον καὶ περιέχει :

1) Ἄρθρα καὶ μελέταις :

Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων, Παραγωγῆς καὶ Διανομῆς Ἀγαθῶν, Ἀνθρωπίνων Σχέσεων, Κόστους, Στατιστικῆς κλπ.

2) Βιβλιογραφίαν :

Ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων τῆς Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν βοηθητικῶν αὐτῆς ἐπιστημῶν.

3) Εἰδήσεις :

Σχόλια, εἰδήσεις, ἀνακοινώσεις καὶ νέα ἀπὸ τὴν διεθνή καὶ Ἑλληνικὴν κίνησιν τῆς Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Γραφεῖα : Δραγατσανίου 6, Ἀθῆναι, 122,

Τηλ. 224.636, 226.806 καὶ 936.410